

Zpráva z výstupu k „Juránkovi“ 2016

V sobotu 24. září 2016 uspořádal zapsaný spolek Otevřená Šumava již VII. ročník česko-německého setkání na bývalé české horské Juránkově chatě v hraničním hřebeni Šumavy, poblíž vrcholu Svaroh / Zwercheck. Základní trasa vedla přes Jezerní horu (1343 m n.m., takže kdo šel od dolní stanice lanovky, činilo výškové převýšení cca 500 m). Jako obvykle nám „Petr“ nadělil jedinečné počasí a tak byly výhledy do Česka k Nýrské přehradě a na opačné straně na hlavního vrchol Šumavy Velký Javor - Gross Arber, s jeho lyžařskými sjezdovkami. Turistické akce, pořádané ve spolupráci s německou stranou S.C. Bodenmais, za podpory města Železná Ruda a HS Šumava, **se zúčastnil již tradičně vysoký počet asi 300 účastníků**. Přítomen byl i syn býv. zakladatele chaty.

Shromážděné turisty přivítal starosta Železné Rudy Michal Šnebergr, na jehož území se akce konala, dále promluvili zástupci z.s. Otevřená Šumava Tomáš Hampl - k absurditě současné ochrany přírody a Radovan Holub - k problematice proklamované „Šumavy bez hranic“ a za z.s. Hnutí Život Pavel Valtr, k problematice bezzásahové „výroby divočiny“ což je uvedeno na webových stránkách.

Území Královského hvozdu, ač není součástí NP Šumava, ale „pouze“ CHKO, je pro naše občany dlouhodobě uzavřeno a jednou za rok je povolena návštěva ruin české hraniční chaty. Na hraniční návštěvní místa Královského hvozdu - Svaroh a na Juránkovu chatu vedou z Bavorska dvě značené turistické trasy, další na Kokrháč, takže podřadní Češi mohou na své hraniční vrcholy vyjít pouze z Bavorska, podobně jako na vrch Luzný !!! Přitom na bavorské straně jsou ekologicky cennější bukové smrčiny, než rozsáhle rozvrácené nepřístupné horské smrčiny na naší straně, ekologicky nejcennější území Šumavy Velký Javor, nebyl zahrnut do NP Bayerische Wald a běžně se tam lyžuje. Poněkud zvláštní je, že česká Šumava se stává loveckým revírem Bavoráků, což nahrává spekulativním informacím, že na naší straně má potichu vzniknout Jagdhof pro VIP bohaté lovce z bavorských rezortů. To pak vysvětluje úpornou snahu Hnutí Duha (dotovanou ročně mnoha miliony Kč), vyrobit co nejdříve na 50 - 70 % plochy Šumavy „virtuální divočinu“ v našem nadměrném NPŠ (původní záměr rozlohy 12 000 - 15 000 km² byl 5x překročen). V „koncepční výrobě divočiny“ je velkoplošné chráněné území pro lidi uzavíráno, čímž je popíráno že člověk je integrální součástí přírody a tak výchovně vzdělávací funkce jsou nahrazovány budováním expozičních obor zvěře a návštěvnických středisek.

Reálná situace se oproti minulému roku se téměř nezměnila

- Nutné je podotknout, že se jedná o Chráněnou krajinnou oblast, kterou dlouhodobě se P. Hubený snaží vést stejně jako národní park k bezzásahové výrobě „virtuální divočiny“. Většinu horské Šumavy lidem uzavírá, nevádí mu ani zásadní rozdíl oproti bavorské straně či NP Krkonoše. Tuto neuralgickou situaci dokládá dlouhodobě uzavřený, ale v minulosti po 7 století využívaný přechod od Březníka k „Modrému sloupu“, dnes po široké zpevněné silnici. Za protestní pochod vyměřil Otevřené Šumavě milionovou pokutu, ale naopak volné pobíhání aktivistů Hnutí Duha (J. Bláha a spol.) po nejcennějších nepřístupných slatích mu nevádí!

- Přestože se jedná o Chráněnou oblast přirozené akumulace vod, dochází chtěnou destrukcí lesa k totálnímu narušování těchto funkcí, vzhledem k „velkolepému bezzásahovému experimentu“, při kterém „záměrně“ odumřely „nepřirozené“ hřebenové smrčiny v délce 40 km. Vlivem ztráty jejich ochranného vlivu, ve vazbě na specifický anemoorografický systém (alpské föhny) dochází k vysušování nejcennějšího potenciálu Šumavy - rašelinišť a tím i k likvidaci zásadní vodohospodářské funkce Šumavy (to má být zlepšeno jejich nákladnou revitalizací). Rozsáhlá aridizace způsobuje i minimalizaci odtoků z Černého a Čertova jezera.

- Zdejší ekosystémy jsou dlouhodobě degradovány ideologicky díky revolučního prosazení „suché revoluce“: **pomocí kůrovce a přírodních procesů nejrychleji vyrobíme „divočinu“**. Záměrně ponechané suché stromy, i když leží na zemi, jsou zásadní barikádní překážkou nejen pro člověka, ale i pro větší zvířata a větší ptáky, neboť omezují osidlování a využívání takovýchto území. Tlečí doba suchých stromů v suchých územích znamená cca 100 let !

- K obnově disturbovaných horských smrčín dochází pouze lokálně díky semenáčkům vzešlým pod předchozí dospělou generací. V důsledku vrůstajících stresových faktorů klimatických změn se bude v každé další generaci tristně omezovat stromová pokrývnost a budou vznikat aridní lesostepní formace. Řídké porosty smrků budou často vyvráceny na mělkém substrátu větrnými poryvy, přičemž pokrývné porosty expanzivních dominantních travin, zejména třtiny (*Calamagrostis villosa*) aj. neumožní vzejítí další generace semenáčků, která potřebuje zraňování půd.

- Vzniklý „přírodní les“ bude ekologicky zcela nestabilní, neboť bude opět téměř stejnověký a opět prakticky monokulturní - několik přinesených semen břízek, jeřábů, osik a vrb (větrem či ptáky) situaci přírodního chlumu významně nezlepší. Potřebné je však nestranně říci, že na některých plochách, v minulosti příznivě ovlivněných předchozí semennou generací, dochází k obnově smrčiny. Pro zajištění ekologicky stabilních biotopů je však nutný světově vědecký asistenční ekosystémový management, vyplývající z poznání ekologických procesů a zákonitostí !

- Biodiverzita rigidně chráněné Šumavy se stále rychleji kriticky snižuje a unifikuje ! Tak např. ještě nedávno se zde vyskytující některé kapradiny a plavuně se již převážně nevyskytují. Druhy s nízkou konkurenční schopností a ekologickou validitou, jež vyžadující blokovanou sukcesí či jemné zraňování půd, jsou omezeny jen na bezprostřední okolí „nežádoucích“ pěších tras, např. glaciální relikty dřívátka alpského - *Soldanella montana*, nebo kdysi u cest hojná podbělice alpská - *Homogyne alpina*. Zatím se na zdejších kyselých a živinami chudých (oligotrofních) půdách pokrývně rozšířily expanzivní trávy a borůvky, ojediněle některé pionýrské dřeviny. Realita v porovnání s botanickým mapováním (2000 - 2005) před vyhlášením EVL Šumava, dokládá uvedený trend. **Současná ekologická situace nechráněného Pošumaví je výrazně lepší než rigidně chráněné Šumavy!**

- Ptačí fauna se rovněž výrazně omezila, tetřevovití nemají vhodné existenční plochy k přežití, byť se zdejší území pokrytecky uzavírá k jejich ochraně, přičemž Správa NPŠ zde umísťuje provokativní tabule - zde sídlím já, ale je to pro mě obtížné (s podtextem - člověk mě ruší). Dokonce dochází k tomu, že tetřev se přesídlil na lyžařské sjezdovky Hochficht v Rakousku, kde hřaduje a spokojeně ozobává plody na 20 km sjezdovek. Novým pokusem ředitele P. Hubeného v bezzásahovém území je vyřezávání vzrostlých smrků na někdejších travnatých plochách k vytváření ploch pro lesní kury. Ochromený degradovaný les bez tradičních horských luk je smutný, žádní motýli, už ani krkavci již nelétají.

Zapsal

Pavel Valtr

krajinář, ekolog, urbanista

který ještě v r. 1954 při cyklistickém poznávání Šumavy dokázal vždy nalézt pramen

Projev T. Hampla

Scházíme se na tomto kultovním místě již posedmé, abychom zavzpomínali na doby dávno minulé, kdy Šumava čile pulzovala hospodářským životem, ale i aktivitami turistickými či sportovními. Všichni, kteří jste absolvovali předchozí ročníky zdejšího setkání, jste si měli možnost vyzkoušet všechny cesty a stezky, které sem z Čech směřují. Je pravdou, že mnohé z nich by již potřebovaly údržbu, stále jsou však po 55-ti letech v terénu dobře znatelné. Žádnou z nich však nelze vyznačit a tedy i zprůchodnit, neb vedou v těsné blízkosti ptačích rezervací, či je dokonce protínají. Vedeme letitá jednání o zpřístupnění Královského hvozdu z české strany, stejně jako o obnovení zdejší chaty, bohužel zatím bezúspěšně. Za celé, porevoluční období se několikrát sešli zástupci obou národních parků, vzájemně zde na Šumavě sousedících. Uzavřeli řadu dohod o spolupráci a jak tyto dohody jsou z naší strany dodržovány Vám sdělí zde přítomný Radovan Holub, jenž se kdysi některých jednání osobně zúčastnil. Nalézáme se v době nepochopitelných absurdit, které si bohužel všichni ani neuvědomujeme. Většina z nás s nepříjemnými pocity vnímáme úpornou snahu fanatiků z řad ochránců přírody chránit vše živé i neživé s cílem Šumavu uzavřít a vylidnit. Stále častěji nabývám dojmu, že jejich snem je dosáhnout stavu, jaký panoval za minulého režimu, kdy vyvolené za elektrickými dráty též nebylo vidět a mohli si tam tudíž dělat, co se jim zlíbilo.

Ačkoli jsme stáček malý, presto si můžeme dovolit provozovat několik gigantických střelnic a cvičišť, již s oblibou využívají armády celé Severoatlantické aliance. Pokud k těmto nepřístupným plochám přidáme 4 národní parky, 25 chráněných krajinných oblastí, 110 národních přírodních rezervací, 113 národních přírodních památek, 809 přírodních rezervací a 1357 přírodních památek, pak musí být každému z nás jasné, že brzy již nebudeme mít kam šlápnout a na co sáhnout! Považte, zda-li najdete na mapě světa stát, v němž je pohoří, jehož všechny tři nejvyšší vrcholy jsou nepřístupné! Je tomu tak možná na pomezí Indie a Pákistánu, kde panuje válečný stav už desetiletí, či možná jako v Severní Korei. Na střední Evropu je to však trochu „silné kafe“. Mnohé organizace ochrany přírody za vydatné podpory části vědecké elity některých našich univerzit ve veřejných sdělovacích prostředcích opakovaně straší širokou veřejnost lživými informacemi o plánované výstavbě megalomanských gigantických rekreačních a sportovních areálů na území Šumavy, která by měla být chráněna. Nic z toho se však ve skutečnosti nezrealizovalo, naopak to málo, co na Šumavě po předchozích generacích ještě zbylo, je zejména posledním vedením NP systematicky likvidováno. Ojedinelou výjimkou na Šumavě, kde se ledy pohnuly normálním směrem, je Lipno. Tamní letní i zimní rekreačně sportovní areály získávají stále více spokojených návštěvníků i přesto, že pro ochránce přírody je to „trn v oku“. Na opačné straně Šumavy u našich sousedů je takových areálů celá řada. Fungují úspěšně v souladu s přírodou již po mnoho let, vždyť jistě celá řada z Vás je nucená je pravidelně navštěvovat, neb u nás chybí.

Též na naší straně Šumavy jsou desítky vrcholů s dostatečnou nadmořskou výškou. Mají vhodně situované severní svahy a vydatné vodní zdroje, počínaje na jihu Kleti a konče na Dyleni na Mariánskolázeňsku. Leč jakoby zázrakem, všechna tato teritoria se rozprostírají právě tam, kde se nalézá tolik unikátních a nenahraditelných porostů a živočichů, že lidský pohyb, či snad dokonce stavební činnost jsou tam navždy zapovězeny. Nezbývá nám tedy než vyvážet další miliony do Bavor či Alp, znečišťovat všechny silniční přechody Šumavy výfukovými zplodinami, hlukem motorů našich vozidel plašit tamní zvěř. To vše našim slavným ochráncům přírody však nevádí. Zvedněte konečně hlavy a ohnuté hřbety, tento stav přece nikoho z vás, kteří to myslíme se Šumavou dobře, nemůže nechat lhostejným. Šumava vždy byla a musí být stejně jako ostatní naše pohoří místem pro aktivní rekreačně zdravotní a sportovní pobyty. Je jen a jen na nás, abychom všem těm zbedněným pomatencům stojícím na opačném břehu dali najevo, že si to nenecháme líbit. Po dalších pralesích netoužíme, stačí nám ten, co má pak ředitel NP na Boubíně hned za domem. Rozhodně se nespokojíme s nákladnými ukázkovými výběhy divoké šumavské zvěře či informačními centry podél silnic.

Rádi bychom uvítali přístupné vrcholové partie Šumavy, jako je tomu u našich sousedů a bylo tomu před válkou i u nás. Též nám tady chybí tábořiště nepostrádající alespoň ohniště a zdroj vody, stejně jako odpočívadlo se střechem nad hlavou, včetně alespoň mobilních WC s koši na odpadky na všech navštěvovanějších místech Šumavy.

Pevně věřím, že vy, kteří jste se tu dnes sešli, byste byli neradi, kdyby jednou vaši potomci nechápavě kroutili hlavou nad tím, že jsme připustili, aby se ze Šumavy stal pouze nepřístupný skanzen.

Fotodokumentace je uvedena ve Fotogalerii.